

# ТУРЦИЯ

ВЪСТНИКЪ ЗА ИНТЕРЕСИ НА БЪЛГАРСКИЯТЪ НАРОДЪ.

ТУРЦИЯ издѣлува сѣба събота на голѣмъ листъ, и сѣки вторникъ на малкъ. Подписната цѣна за въ имперіята, по царската поща, е 4 бѣли меджидіета; вънъ отъ имперіята, 5. Спомоществованіята трѣбува да сѣтъ голѣми и прѣдизатени. Знамата за редакціята са подписувать до Г. Н. Геновича, редактора и издателя на вѣстника. Бѣшпийти настоятели отговарять за вѣстника. Подписната за спомоществованіята става въ Цариградъ-Бейоглу, Асмаля-Меджидъ № 23.

Въ послѣдната си притурка, нѣй споме-  
нихми на кжсо за жалостниѣ распри кои-  
то станахъ въ смѣсената наша комисія  
относително до промѣненіето или непро-  
мѣненіето на Ексарха.

Нѣй са обрѣкохми да говоримъ надмѣж-  
ко за тѣзи распри; нѣ за да не расплаваме  
още повече огънѣтъ, нѣй ще изразимъ  
тука само надѣжда, че по добръ освѣтле-  
ни върху народниѣ бѣлгарски интереси,  
нашпни комисари ще са съгласять и ще  
избѣгнатъ тѣй да дадѣтъ едно злочестно  
доказателство за лошпни си намѣренія.

Нѣка сички имамп на умъ тѣзи висока  
истина ченашіятъ народъ е обрѣгналъ отъ  
злоупотрѣбеніята на фанариотекото ду-  
ховенство и че за да не обладаятъ тѣзи зло-  
употрѣбенія и нашето духовенство трѣ-  
бува да са отхвърли системата на фана-  
риотити.

Народа иска еднодушно съборна черкова  
съ промѣняемъ Ексархъ защото е увѣренъ  
че съ този начинъ само духовенството му ще  
бѣде примѣръ на христіанскитѣ добродѣтели.

Това сѣщото желаятъ и поддържатъ сич-  
кити наши просвѣтени граждани.

Това сѣщото трѣбуване да желаятъ  
и да искатъ сичкити наши комисари ако  
разбирахъ добръ истинниѣ интереси на  
народа.

Споредъ каквото направленіе ще земѣтъ  
нашпни работи, нѣй ще ги разгѣдами съ  
сичката зрѣлостъ която можн да позволи  
прѣдметѣтъ.

## ХОДЪТЪ НА НАШИТИ ЧЕР- КОВНИ РАБОТИ.

Въ прѣдиджщата си статія, при други-  
ти свѣдѣнія които бѣхми получили за хо-  
дѣтъ на нашпни черковни работи, нѣй бѣх-  
ми са увѣрили че почтенниѣ наши коми-  
сари захванали по-добръ да дѣйствувать  
и побързахми да похвалимъ съгласіето имъ  
относително до рѣшеніето на спорни въ-  
проси. Нѣ съ голѣма горестъ казвами че  
прѣспирниѣ и горчивото размѣненіе на ду-  
ми които станахъ между комисарити и вла-  
дѣщити наши въ послѣдното засѣданіе  
при гласоподаваніето за промѣняемъ или  
непромѣняемъ Ексархъ, даватъ една ло-  
ша идея за работити ни въ бѣдѣще.

Неискамъ да влизамъ въ подробности,  
които са вънъ отъ общіятъ кръгъ. Нито  
желая да издирвамъ причинити които са  
принудили комисарити да постѣнятъ тѣй.  
Нито даже да отричамъ истинността на  
туй жално за народа ни разногласіе, което  
предвиждамъ че ще да му причини лоши  
слѣдствія, ако не са прѣдземи. Азъ оста-  
вамъ тѣзи длѣжностъ да изпълнятъ онѣзи,  
които са повѣрили чрезъ гласоподаваніе,  
при съставленіето на комисіята, черковно-  
то наше учреждение, на родолюбіето, на  
прсвѣтеніятъ разумъ и на честѣта на поч-  
тенниѣ комисари.

Да, сѣки отъ комисарити, които са по-  
дѣли на рамената си тѣжкото бремѣ на  
сѣчиненіето на органическіятъ уставъ, безъ  
сумѣніе, е увѣренъ, че единъ день ще  
даде отчетъ прѣдъ народа за своето си  
управленіе въ туй важно дѣло, когато и  
ще да получи съразмѣрно съ дѣлата си  
нѣравственната награда. Но до тогава о-  
ставатъ прѣдъ народа отговорни Господа  
избирателити, ако не му съобщатъ искрен-  
но и чистосвѣстно онуй което виждѣтъ  
да става въ комисіята, и ако не искатъ и  
тѣ да са укорятъ, както днѣсь са укора-  
ватъ други, че подъ влияніето на страхѣтъ  
и на личното свѣщеніе са избрали за коми-  
сіята лица съ начяла дѣйствиоположни на  
народното желаніе.

Едно само въ туй обстоятелство ни са  
вижда странно. Какъ тѣзи по начяла про-  
тивоположни партіи да не могатъ да раз-  
биратъ, че тѣхното дѣло е само едно про-  
сто начертаніе, което ще поднаде подъ  
разгѣжданіето и улобреніето на народниѣ  
прѣдставители. Нѣма са джѣятъ и е-  
дната и другата партія, че съ придобито-  
то въ комисіята вышегласіе ще подѣй-  
ствувать връзь прѣдставителити и тѣй  
ще имъ наложатъ своето си вышегласіе? Нѣй  
мислимъ че вышегласіе ще придобіе  
тогава, само онуй, което е угодно на на-  
рода и е съгласно съ черковниѣ и пра-  
вителственни постановленія, а сѣко друго  
начало противно на тѣзи постановленія  
и на народното желаніе съ каквито аргу-  
менти други и да бы са поддържало ще  
са отхвърли.

Нѣмамъ сумѣніе че Македонія на  
ново ще да ни укори съ перото на дру-  
гнго, че дѣйствувами за да достигнемъ  
цѣльта на нѣааква си партійка. Нѣй обаче,  
я увѣривами, че за онѣзи редове за които  
батка, не сме написали движими отъ лична  
умраза противъ пловдивскіятъ прѣдстави-  
тель, когото нѣе почитамъ и уважавами за  
заслугити, трудовети и личниѣ жертви които  
е направилъ за рѣшеніето на черковниятъ  
нашъ въпросъ, нито за да проповѣдвами  
наредоубійственни мисли, и да хвъргамъ  
между народа сѣме на раздоръ, на умраза  
и на раздѣленіе, но за да поправимъ една  
погрѣшка въ израженіето на прѣдсѣдателя,  
сѣщо тѣй, както и нѣгова милостъ я по-  
правява въ този членъ, щото съ врѣме  
да са възглади сѣка причина на лични стра-  
сти и на географически прѣдпочитанія.

Ако да бѣхми могли отъ подозрѣніята,  
които казва Македонія че имала за насъ,  
да извлѣчемъ нѣщо полезно и назидателно  
за народа, нѣй, при сичкити укори-  
зни които можиха да ни са натрупатъ еще,  
щехми да разчленимъ този членъ и да ка-  
жемъ потребното. Но сега като прѣдвиз-  
дами че отъ такива разискуванія ще про-  
излѣзе една съблазнь само въ народа, о-  
ставями ги на страна и спѣши да увѣря

читателити ви че и за напрѣдъ строго ще  
си слѣдвамъ прѣдначертаната програма въ  
отношеніе на народниѣ работи, и че о-  
ставямъ на врѣмето да покажи ако слу-  
жѣ на партійка или не, желая въ и-  
дущіятъ брой да съмъ въ положеніе да имъ  
съобщѣ по-радостни извѣстія относител-  
но до ходѣтъ на нашпни черковни работи  
отъ страната на комисіята. (Т.)

## ЗА ВЪСПИТАНІЕТО НА МОМИ- ЧЕТАТА.

### I.

За важността на въспитаніето  
на момичетата.

Нѣщо не е толкосъ занемарено колкото  
въспитаніето на момичетата. Навикѣтъ  
и каприціята на майкити често рѣшаватъ  
въ него за сичко: мислятъ даже че трѣ-  
ба да са дава на този полъ малко про-  
свѣщеніе. Въспитаніето на момчетата са  
слѣда за една отъ главниѣ работи въ от-  
ношеніе на общото добро; и, ако хората  
да не правятъ почти по малко погрѣшки  
въ туй въспитаніе на момчетата, колкото  
и въ онуй на момичетата, поне убѣдени  
са че трѣбатъ много познанія за да са спо-  
лучи. Най способниѣ хора сѣ са поста-  
рали да дадѣтъ правила за този прѣдметъ.  
Колко учители и училища глѣдами! Колко  
разноски за печатаніе на книги, за на-  
учниѣ изслѣдуванія, за методи за изучаваніе  
на язици, за избираніето на учители! Сичкити  
тѣзи голѣми преуготовленія иматъ  
често повече образъ отъ колкото твър-  
достъ; нѣ при сичко туй, тѣ сѣ знакъ за  
голѣмата идея, която иматъ за въспитаніе-  
то на момчетата. Колкото за момичетата,  
за тѣхъ казватъ че не трѣба да бѣдѣтъ  
учени, защото любопитството ги прави  
тъщеславни и гиздави; доста е за тѣхъ да  
знаятъ да управляватъ единъ день кжщи-  
ти си, и да са покоряватъ на мѣжѣти си  
безъ да размышляватъ. Не липсватъ да  
си послужатъ съ опитѣтъ, който иматъ  
отъ много жени, които науката е напра-  
вила смѣшни: слѣдъ което са вѣрватъ  
въ право да оставятъ слѣпо дѣщерити си  
на водителството на невѣжити и нера-  
зумни майки.

Истинна е че трѣба да глѣдами да не  
произвеждами смѣшни учени жени. Духѣтъ  
на женити е обикновенно още по слабъ и  
любопитенъ отъ колкото на мѣжѣти; за  
туй не е никакъ прилично да имъ давами  
ученія, за които бы могли да са пристра-  
стятъ. Тѣ не трѣба да управляватъ ни-  
ти държавата, нити да правятъ война, ни-  
ти да влизатъ въ таинството на свѣщен-  
ниѣща; тѣй тѣ можѣтъ да минатъ безъ  
нѣкои пространни познанія, които надлѣ-  
жатъ на политиката, на военното иску-  
ство, на сѣдопроизводството, на филосо-  
фіята и на теологіята. По голѣмата частъ  
даже отъ механическити искусства не имъ



идятъ на отряжии: тѣ сѣ създадени за умѣренни упражненія. Тѣхното тѣло, както и духътъ имъ, е по малко силно и по малко яко; за това, природата имъ е дала въ сподѣленіе индустріята, чистотата и икономіята за да ги занимаватъ спокойно въ кѣштити имъ.

Нѣ какво слѣдва отъ природната слабостъ на женити? Колкото повече сѣ слаби, толко съ повече трѣба да са укрѣпляютъ. Иматъ ли длѣжности да изпълняватъ, нѣ длѣжности, които сѣ основити на сичкитѣ човѣшки животъ? Не сѣ ли женити, които съспиватъ, и които поддържатъ кѣштити, които урѣждатъ сичкити домашни нѣща, и които, слѣдователно, рѣшаватъ съ сичко, което са касае най отблизко до човѣшкитѣ родъ? Отъ тука, тѣ иматъ главната частъ въ добрити или лошити нѣрави на сичкитѣ свѣтъ почти. Една жена разсѣдителна, прилѣжателна, и пълна отъ страхъ Божій, е душата на една цѣла голѣма фамилия; тя полага рѣдътъ за свѣтовнитѣ добрини и за спасеніето. Самити мѣжѣ, които иматъ сичката сила въ обществото, неможатъ чрезъ своити разгѣждания да установятъ никакво дѣйствиелно добро, ако женити не имъ помогнатъ да го извършатъ.

Свѣтътъ не е единъ фантомъ; той е сборътъ на сичкити фамилии; и кой е този, който можи да ги образува съ една грижа по тѣчна отъ женити, които, освѣнъ природната имъ сила, и залѣганіето имъ въ кѣштата имъ, иматъ още преимъществото дѣто сѣ родени прилѣжни, внимателни въ малкити нѣща, похватни, усладителни и убѣдителни? Нѣ мѣжѣти можатъ ли да са надѣватъ за сами себѣ си за нѣкоя сладостъ въ този животъ, ако тѣхното най тѣсно общество, което е обществото на бракосъчитаніето, са обѣрни въ горчила? Нѣ дѣцата, които ще произведатъ отпослѣ цѣлитѣ човѣшки родъ, какво ще станатъ, ако майкити имъ ги развалятъ отъ първитѣ имъ години?

Ето прочее заниманіята на женити, които почти не сѣ по малко важни за обществото колкото тѣзи на мѣжѣти, понеже тѣ иматъ една кѣща да урѣждатъ, единъ съпрѣгъ да правятъ щастливъ, дѣца добръ да въспитаватъ. Приложете че добродѣтелта не е по малко за женити колкото за мѣжѣти; безъ да говоримъ за доброто или злото, което можатъ да направятъ на обществото, тѣ сѣ половината на човѣшкитѣ родъ, която има да претърпи съ него заедно сѣщата сѣдба.

Най послѣ, трѣба да глѣдами освѣнъ добрината, която правятъ женити, когато сѣ добръ въспитани, злината която причиняватъ въ свѣтътъ, когато сѣ лишени отъ едно въспитаніе, което да имъ вдѣхва добродѣтелта. Доказано е че лошото въспитаніе на женити прави повече зло нежели туй на мѣжѣти, защото развратътъ на мѣжѣти произлиза често и отъ лошото въспитаніе, което сѣ приѣлн отъ майкити си, и отъ страстити, които други жени имъ сѣ вдѣхнали въ една възраст по напреднала.

Какви интриги ни са прѣдставятъ въ исторіята, какво растроение на закони и нѣравити, какви крѣвопролитни войни, какви държавни революції причинени отъ развратътъ на женити! Ето кое доказва важността на доброто въспитаніе на момичетата: нѣка мутѣрсимъ сѣдствата. (Ф.)

## НАПРѢДѢКЪТЪ ВЪ ИСТОКЪ.

Пріятелити на напрѣдѣкътъ доказватъ съ удоволстіе преобразуваніята, които са извършихъ въ малко врѣмя въ Имперіята.

Безъ съмнѣніе, хората помнятъ още лошото състояние на финанціити на Турція преди десетъ години. Касити на държавата бѣхъ празни по слѣдствіе на недостатъчността на приходи и по слѣдствіе още на лудити разноски на палатитѣ.

Каймето, распрѣснато изобилно въ крѣгоображеніето за да покріе винаги растящитѣ ачикъ, бѣше потопило пиятата и парализирало търговскити работи. Повишеніето на парити и невѣзможността, въ която са намираше хазната да посрѣщне задлѣженіята си, бѣхъ принѣдили банкіерити да спрѣтъ заплащаніята си. Сичко най послѣ предвѣщаваше една близка катастрофа.

Трѣбаше за да са избави Имперіята единъ човѣкъ съ една висока разумность и една голѣма енергія. Този човѣкъ не са забави да са появи. Въцаряваніето на Абдулъ Азиса быде достатъчно да успокои безпокойнитѣ духове и да съживи изнеможелити сѣрца.

Първото дѣло на Н. Величество бѣше да ограничи разноскити на сараятъ и да остави на хазната половината отъ парити опредѣлени за поддържаніето на царскитѣ дворѣ. Султанътъ намали заплатити на високити чиновници и уничижи съвсемъ пенсіити, които плащаше държавата на едно множество лица, които немахъ за сѣко достоинство освѣнъ туй дѣто сѣ са убогатили съ потѣтъ и хлѣбътъ на народа.

Тия нѣколко икономически мѣрки единъ пѣтъ изпълнени, спираніето на каймето, тѣзи лудостъ на Англичанинътъ Лава, която причини загинваніето на Лудовика XVI, стана предмѣтъ на сичкити усилия на правителството.

За тѣзи работа са склучи единъ заемъ опредѣленъ да заплати 40 о/о отъ цѣлото количество на издаваніето, и остатѣкътъ, както и плавателнитѣ длѣгъ, трѣбаше да са заплати съ записи които принасятъ 5 о/о доходъ.

Тѣзи финанціарна мѣрка сполучи напълно и Портата видѣ тозъ чѣсъ каймето да са изгубва отъ крѣгоображеніето и работити да подизматъ правилното си течение.

Като слѣдваше дѣлото си за преобразуваніе, Диванътъ положи сичкити си грижи да устрои администраціята на областити. Системата на сѣсрѣдоточеніе са за всѣгда осѣди и вилаетити можихъ да придобятъ правото на инициатива за да улучшатъ сѣдбата на населеніята.

Единъ расписъ на държавата, направенъ съ най голѣмата грижа, позволи на Портата, да установи на нови основи разхвърленіето на даждіята. Новіятъ начинъ за събираніе има двойна полза едно да улегчи подданицити, като даждіето са расподѣли съ единъ начинъ съразмѣренъ съ имотътъ на сѣкиго и друго да умножи приходи на държавата.

Не са спрѣхъ тука: въ началото на сѣкоя финанціерна година единъ бюджетъ разискуванъ въ свѣтътъ на министрити и обнародванъ прѣзъ печатътъ, полага народътъ въ състояние да знае употрѣбленіето на общити фондове.

Нѣ са надѣвами че Портата не ще са спрѣ въ пѣтътъ на напрѣдѣкътъ и че слѣдъ малко тя ще призове нѣкои граждани,

които бы са избрали отъ помежду главнитѣ свѣтници на вилаетити да земѣтъ участіе въ разискуваніето на този документъ. Тѣзи малка отсѣпка отъ страната на властѣта ще са прѣме съ най голѣмата радостъ, защото тя ще засвидѣтелствува още единъ пѣтъ повече за редовността на дѣлата на правителството и за благоволеніето, отъ което са въодушевява кѣмъ народа.

Нѣка не забравимъ да споменемъ за заведеніята на кредитъ, които са основахъ тия послѣдни врѣмена въ Турція. Учрежденіето на тия голѣми компании неможе освѣнъ да спомогне за развиваніето на богатството и на благоденствіето на страната.

Нѣ са радвами като глѣдами сегашнитѣ държавни мѣжѣ да покровителствуватъ духътъ на сдружаваніе, който захваща да са заявява между насъ.

Сдружаваніето е единъ отъ главнитѣ дѣйци на произвожданіето, то умножава десетъ пѣти по-вече личнитѣ сили, като ги събира въ едно само огнище. Само чрезъ него човѣкътъ може да са впуне въ най колосалнитѣ прѣдпріятія.

Дѣйствиелно, голѣмити прѣдпріятія, таквиъ като обработваніето на руднитити, на лѣсовети, направаніето на единъ желѣзенъ пѣтъ, морскити сигоранції, сигоранціїти противъ пожарѣтъ и други, изискуватъ безкрайни капиталѣ; а нѣма чѣстенъ имотъ доста голѣмъ за да постигне на едната отъ тия индустрии.

Като подложимъ даже че има, числото имъ е толкозь ограничено, щото нищо не бы са направило между образованити народи, ако трѣбаше сичко да чѣкатъ отъ голѣмити капиталисти само.

Тѣй, само на дружествата съставени отъ събраніето на двѣстѣ или триста акціонери е дадено да са занимаватъ съ тѣзи голѣми работи толкозь необходими за цивилизаціята.

Англія, Франція, Холландія, Белгія, Съединенити Щати не длѣжатъ тѣхното богатство освѣнъ на голѣмити компании, които сѣществуватъ и благоденствуватъ между тѣхъ. Въ тия държави са правятъ голѣми прѣдпріятія, и печѣлбити, които са усъществяватъ сѣ въ прямо отношеніе съ тия прѣдпріятія.

Портата на която бюджетътъ са издига едѣмъ на четирисотинъ милиони франги неможе да са надѣва да види да са умножатъ нейнитѣ приходи освѣнъ като насърчава търговіята, индустріята и най много земледѣліето.

Богатството на правителството състои много по-вече въ изобиліето и произвожданіето на страната отъ колкото въ нѣколкото милиони които може да икономиса.

Какво не бы было благоденствіето на отоманската държава, ако са приспособеше на земледѣліето системата на сдружаваніе! Земята на Турція е надарена съ една чудна плодотворность. Нѣма друго освѣнъ да са копае за да са изваждатъ сѣкровища. Нѣ за зла честь, народътъ неможи до сега да са ползува отъ тия дарове на природата. Назначеніето на земледѣлческото искусство, лишението отъ капиталѣ, отъ съобщителни пѣтища и страхътъ отъ разбойници сѣ причината на общата бѣдность.

Словото, което Султана приказа презъ априлія ни дава надѣжда че скоро ще излѣземъ отъ нѣзското положеніе, въ което са намираме.

Дѣйствиелко, Абдулъ Азисъ порѣжа



на министрите си да основят на много точки от държавата чифлици за примър, да направят железни пшеница и да потикат силно работити на пшеницата, които са вече правят.

Като са внушават от думите на Владѣтеля, просвѣтителни държавни мъже, на челото на които стои А'али паша, не ще са забавят, увѣрени сме, да въведатъ улучшенията, които изискува още отдѣленіето на правосъдіето.

Насѣкадѣ гдѣто законити не сѣ пълни, гдѣто сѣдилищата не сѣ добри нарѣдени, нѣма безопасностъ, и безъ безопасността, притежаніето е ефимерическо и свободата не е освѣнъ едно голо име.

Трѣба прочее да сѣ въведатъ на кодици колкото по скоро законити на държавата, като сѣ исхвърлятъ онѣзи, които не сѣ сходни съ цивилизацията и новити нравя, да сѣ основятъ граждански сѣдилища отъ първа инстанція и апеллативни дворове съставени отъ сѣдници непрѣмними избрани отъ помѣжду най честити и най просвѣтителни мъже.

Трѣба още да сѣ учредятъ съвѣршенно училища за право за да сѣ приготвятъ тѣх сѣдници и да сѣ установи едно правилно начялство, което ще трѣба да слѣдватъ безъ друго сичкити онѣи, които ще пригрѣчатъ сѣдебното поприще.

Какво повѣреніе могатъ да вдихаватъ сегашнит сѣдилища, на които по вечето отъ свѣтниците нѣматъ никакво понятие отъ право!

Каква гаранція представлява Шеѣриата, която не пріема освѣнъ доказателствата на свидѣтели!

Когато книжевнит хора бѣхъ твърди малко и сичкити работи са глѣдахъ устно, това законно производство имаше своето право за съществуване, нѣ днесъ когато познаніята сѣ са распространили и съобщеніята придобихъ едно твърдѣ голѣмо развитие тя трѣба да сѣ изгуби, защото е станала съсипителна.

Просвѣтеніятъ духъ на Князь Мустафа Фазилъ Паша, когото повѣреніето на Владѣтеля положи на челото на отдѣленіето на Правосъдіето, е за насъ единъ вѣренъ залогъ за скорото осъществение на желаніята, които изражаваи тука. (Т.)

### ЗА ЖИТАТА.

Цѣната на житата е горѣ по сичкити пѣнци, по слѣдствие на купуваніята, които са продължаватъ на сѣкадѣ твърдѣ много и защото сухото врѣме задава, въ близката жетва, страхъ за единъ недостатѣкъ отъ една четвъртъ до една третина.

Извѣстіята, които престигатъ отъ Америка и отъ Русія, доказватъ че житвити слѣдватъ да представляватъ единъ удовлетворителенъ изглѣдъ. Покупкити, които ставатъ въ Одесса, даватъ едно голѣмо разпаление на пѣщата, нѣ тѣ причиняватъ повишеніето на цѣнити, защото дѣждовети спиратъ испращаніето на житата отъ вѣтрѣ.

Житата вече наченахъ да престигатъ въ Марсилія и Хавръ. Тѣ внасятъ ще зематъ една голѣма важностъ, послѣдствие на многочисленнит кораби, които стоятъ натоварени въ различити пристанища на черното и балтійско морета. Житата отъ Калифорнія наченватъ да престигатъ въ Ливерполъ.

Жетвата има единъ добъръ изглѣдъ отъ Парижъ до Орлеанъ, отъ Ангулемъ до

Бордо, отъ Туръ до Нанти и Сентъ-Назеръ, отъ Парижъ до Сансъ, отъ Дижонъ до Лионъ, отъ Бордо до Тулуза, отъ Парижъ до Булонъ; нѣ тя са представлява подѣ лоши изглѣди отъ Орлеанъ до Ангулемъ, отъ Орлеанъ до Муленъ, отъ Жуани до Дижонъ и въ сичкити мѣста, гдѣто земята не е добръ разработена и добръ наторена.

Нѣколко дни дѣждъ би успокоили едно голѣмо число земледѣлци и бихъ были твърдѣ благоприятни за озрѣваніето на зърната. Безъ росата, която, за добра честъ, пада изобилно сѣка сутрена, класовети би са намѣрили въ най лошо положеніе.

На сѣкадѣ са оплакватъ много отъ рѣдкостъта на кърмата и отъ лошото състояние на овесѣтъ. Долинити на Нормандія и на Нивернезъ нѣматъ вече трѣва; има много врѣме отъ когато дѣждѣтъ дойде да направи да изникне втори пѣтъ и напѣлни съ нея блатата, които сега почти сичкити сѣ изсѣхнали,

Както и да е, житвата, въ своето цѣло, нѣма нищо, което да убеспокоява добрити духове. Свободното размѣнение позволи на търговіята, въ 1861, да сѣ внесе въ Франція 9 милиона метрически кантари брашно. Тѣ внасятъ удържакъ житото на срѣдния цѣна 21 фр. 50 ектолитрата или 27 фр. 100-тѣхъ килограма. Истото ще стане навѣрно и тѣзи година.

### КОРЕСПОНДЕНЦИИ НА ТУРЦИЯ.

БРАИЛА, 25 Маія. Деньтъ 11 маія за насъ Българити е станѣлъ такѣвъ день, който неможи да не сѣ празнува съ едно най голѣмо тържество. Вѣренъ на своята исторія, признателенъ на своити първи учители и просвѣтителни, Кирилла и Методія, българскіятъ народъ тържественно празнува паметъта имъ. Слѣдъ толкозъ годишни тѣжки испытанія, сега въ пробужданіето си — народѣтъ ни неможе да не оцѣнява напѣлно великити услуги на тѣзи достославни наши учители, защото вижда, че, за дѣто е можилъ да излѣзе той отъ тѣзи испытанія твърдѣ и непоколебимъ въ бащината си вѣра, твърдѣ и непоколебимъ и въ народностъта си, за сичко това има да благодари той на Кирилла и Методія, на тѣхнит велики и славни дѣла. Безъ вѣрата и писменностъта, нѣща, които ни открихъ вѣрата на истинното просвѣщение, а слѣдователно дадохъ ни и възможностъ за траенъ и честитъ народенъ животъ, нѣй би са изгубили, като народъ, и сега не би имали утѣшителни задатѣци за трайно и честито бѣдѣще, които забѣлзваме днесъ у насъ си и, които задатѣци са умножаватъ и развиватъ, благодарение на Высокоославното покровителство и просвѣщенити грижи на Султана и правителството му. А тѣзи нѣща, вѣрата и писменностъта, които сѣ, да повторя, стѣлповети на нашіятъ траенъ и честитъ животъ, даде ни са намъ отъ двамата свѣти братія, Кирилла и Методія, насѣдени и вкоренени въ насъ съ тѣхнит неуморими трудове и старанія.

Ето защо нѣй, Българити, неможимъ славно да не тържествуваме паметъта на двамата свѣти братія. Съ тържествуваніето на тѣхната свѣтла и славна паметъ нѣй грѣмко засвидѣтелствуваи предѣ пѣліятъ свѣтъ, че сме рѣшени твърдо и неуклонно да вървимъ по онзи спасителенъ пѣтъ, който са ни показали Кирилъ и Методія, тоестъ по пѣтътъ на просвѣщеніето, къмъ което днѣсъ ни подканя тѣй старателно и нашето достославно правителство.

Вѣрватъ, Г-не Редакторе, че насѣкадѣ по България сѣ празнували тѣзи година 11 маія потържественно отъ колкото въ другити години. Причини за такава една тържественностъ нѣй имамъ много. Тѣзи година ли да не празнувахме нѣй най тържественно паметъта на онѣи, кои сѣ положили основніятъ камѣкъ на нашіятъ народенъ животъ, на нашето развитіе и благополучіе? Слѣдъ толкозъ годишно заглѣхване, слѣдъ толкозъ годишни онеправданія отъ Фенеръ, Височайшата воля на Господарѣтъ ни, като са увѣри въ нашата правота, произнесе рѣшителното слово, и

ето днѣсъ нѣй сме освободени отъ фенерскіятъ яремъ и, подѣ благотворната сѣпка на Нѣговото (Господаревото) Крыло имамъ пѣлна възможностъ да вървимъ къмъ тая цѣль, на която прѣди 1000 и повече години сѣ ни показали Кирилъ и Методія, — къмъ умственното и нравственното наше усъвършенствование, — условіе, при което само можемъ да бѣдемъ полезни за себе си, вѣрни и полезни на общото си отечество.

Но има и друга причина за да бѣдеше потържественно тѣзи годишното празнуване на 11 маія. Тая друга причина е тѣсящолѣтіето на българската черковна независимостъ. Може това въспоминаніе да сѣ е тържествувало нѣидѣ и нѣколко деня по-рано (както виждате да сѣ направилі нашии достопочитаеми еднородци въ Одесса) но увѣренъ съмъ, че при тържествуваніето на паметъта Кирилла и Методія, мисльта що 1000 години са изпълнятъ отъ какъ нашата черкова, насѣдена и напоена съ трудовети на Кирилла и Методія, получила си е независимостъта, тая мисль безъ друго е увеличила тържеството на този славенъ и знаменитъ день за насъ 11 маія.

И тѣй, по тѣзи причини тѣзи годишніи 11 маія са е празнувалъ много по тържественно отъ колкото въ другити години, тѣй баримъ стана тукъ, въ нашіятъ градъ Браила, дѣто нѣй съединихми трити тържества въ единъ день.

Въодушевени отъ едни благоговѣйни, възвишени и благодарни чувства, каквито чувства може да възбуди въ човѣка само въспоминаніето на такива три многозначителни въ народніятъ животъ събитія, каквито сѣ подвизити на Кирилла и Методія, тѣсящолѣтіето на българската черкова и благополучното и праведно рѣшеніе на черковніятъ нивѣпросъ, нашии Българи и Българки са стекохъ предѣ сутренъта въ тукашната катедрална черкова, да присѣтствуватъ на Божественната литургія (която са извърши на Български и Румѣнски) и да излѣятъ прѣдѣ Всевышніятъ сѣрдечнит си молитви и благодаренія. На службата присѣтствуваха още нѣкой отъ румѣнскити високи власти, Гръцкіятъ и Рускіятъ консули, и много други иноподци (Власи и Гръци). Дѣюводителътъ на «Българското Книжевно Дружество» Г. В. Д. Стояновъ, каза на службата едно добро слово което направи на слушателити най добро впечатление.

Слѣдъ отпусѣтъ, народѣтъ, ученицити и священниците отидохъ въ училището и тукъ слѣдъ водосвятѣтъ, каза са пакъ едно твърдѣ трогателно слово отъ дѣйствителніятъ членъ на «Българското книжевно дружество» Г. В. Друмева, въ което на кѣсо са изложи голѣмото значеніе на Кирилла и Методія за нашии училища въобще.

Слѣдъ това, разбира са, народѣтъ трѣбаше да си честити тържеството и да сѣ разиди по къщата си. Нѣ въспоминаніето на великити моменти въ исторіята на единъ народъ, има още и то е благотворенъ резултатъ, че насърчява и възбужда човѣка да сѣ стреми да върши работи добри и полезни за цѣла община и за цѣль народѣ. Това са случи тукъ у насъ, въ Браила въ славніятъ день 11 маія. Нашии тукашни Българки въ този день въодушевени отъ най благородни чувства, въ училището слѣдъ водосвятѣтъ и словото рѣшиха да увѣнчаеятъ тържеството съ нѣкое благо дѣло, което и направиха: пристѣпиха къмъ съставяніето на женско дружество, и още въ него день това дружество имало до 100 спомогателни членове, отъ женскіятъ полъ и до нѣколко хиляди франга капиталъ.

Нѣ не бѣше само това, Г-не Редакторе. Прѣзъ вечеръта имаше пакъ българско театро, дадено отъ младити Българи и Българки тука актери — дилетанти за въ полза на благотѣлното българско дружество «Напрѣдѣкъ» у Виена. Піесата бѣше пакъ «Велислава», за която ви говорихъ въ прѣжната си дописка. Само актрисити и актерити, които вече трети пѣтъ, даваха тая піеса, и слѣдователно бѣха са упражнили въ ролити си доста добри играха този пѣтъ сички, за което възхищенити зрители награждаваха ги съ продължителни рѣжкоплѣсканія и съ цвѣта.

Така скромно и тихичко прѣмина за насъ тука този тържественъ день. Дай Боже, сички подобни тържественни дни да прѣминуваатъ тѣй тихо и скромно и да оставятъ се такива силни и добри впечатленія!

Въ недѣля, на 17 маія, училищното настоятелство на тукашното българско училище



печално и трогателно тържество. То прави на-  
растасъ за покойниятъ нашъ единокровенъ и съгра-  
жданинъ Тодора Милановича, който на 7 марта  
тая година почина въ Виена. Това печално тър-  
жество на което присъствувахъ, направи на  
мене твърдъ добро впечатление. То ме направи  
да повървамъ, че ако има нашиятъ народъ съ-  
какво най много да са хвали, това е отъ една страна  
на постоянното горещо желание, постоянната гри-  
жа на неговити отдѣлни членове за добриятъ му  
успѣхъ въ развитіето и утвърденіето на не-  
гово, а отъ друга — неговата искрена, сърдечна  
признателностъ къмъ такива достъпаващи и  
достъхващи неговити членове.

Покойниятъ Тодоръ Милановичъ са е родилъ  
въ Свищовъ, по-вечето отъ животътъ си въка-  
ралъ е въ градътъ ни Браила, а въ последно  
време живѣше въ Виена, дѣто и почина. Прѣ-  
мѣсецъ му са распежата завѣщаніето, отъ което  
са видѣ че на покойниятъ най голѣмата грижа е  
била доброто на милиятъ му народъ: По това за-  
вѣщаніе сичкото нѣгово движимо и недвижимо  
имущество, печелено съ трудъ, потъ и чест-  
посъ, остава на свищовското българско училище;  
само половината на д холътъ отъ тукашини му  
зданія ще принадлежи на тукашиното наше бъл-  
гарско училище (както казватъ тукашиното учил-  
ще щѣло да има отъ това 200 драхми годи-  
шенъ доходъ). Зато и признателнитъ наши гра-  
ждани и гражданки почетохъ паметта на поко-  
иниятъ, като са явиха на парастасътъ да са по-  
молятъ за богатата му душа.

Радвалъ са Г-не Редакторе, за тукашиното учил-  
ще, като получава такава една сигурна по-  
мощъ. Дано прочее баримъ сега земене то е-  
динъ по-добъръ редъ. . . . много трѣба да ви  
говоря за това училище, защото има какво да  
са говори, по съ песторомъ.

**КАЗАНЛЪКЪ, 7 юнія.** Въ живостното по-  
ложение, което чорбаджилкътъ е направилъ въ  
тѣхъ послѣдни врѣмена на нашето отечество, ако има  
нѣщо което да вадхва искри отъ успокоителни на-  
дѣжди на онѣзи, които симпатизиратъ за него въ  
тѣзи му злочестина, то е нашето читалище «Прозвѣ-  
щеніе». При сичкити мъжнотин, които туй на-  
ше заведение срѣща въ нѣтътъ на мисията си  
отъ страната на този чорбаджилкъ то безъ да  
губи куражъ, са труди, което е и сполучило,  
не само да са покаже по-горѣ отъ препителствата,  
които му са прѣкопоставятъ нѣ съврѣменно да  
принася и дѣкъ на рашити, които мѣчатъ и изну-  
риватъ вече тѣлото на нашето бѣдно и кѣто о-  
течество. Безъ да ви давамъ за сега нѣкое о-  
чѣртаніе на гнусната роля, която чорбаджилкътъ  
играе между насъ, нити за застрашеніята, ко-  
ито той непрестанно задава на горѣвненното  
наше заведение, нити далечни дѣла, които бы-  
гли да ви даждъ една идея за положеніето на тѣхъ  
наше заведение, ще кажа само едно скоромно  
дѣло, което вѣрвамъ че ще бѣде както прѣтъ  
нашити тѣхъ и прѣтъ вашити очи най добрата му  
характеристика. Вѣй знаете че прѣтъ нѣколко вре-  
ме единъ учителски съборъ са свика и събра  
въ Пловдивъ съ цѣлъ да състави една обща про-  
грама на уроцити, които трѣба да са прѣпода-  
ватъ въ нашити български училища. Въ този учил-  
чески съборъ и нашиятъ градъ има честта да  
са призове и прѣдстави въ лицето на главниятъ  
ни учител Г-на Ф. Веліева. Слѣдъ завѣщаніето  
на Г-ство му, колкото той и да желае и са по-  
труди да положи въ дѣйствиѣ рѣшеніята на учил-  
ческиятъ пловдивски съборъ, той са обзесърди  
прѣтъ невъзможността, която срѣщаше въ по-  
стоинно растащиятъ приливъ на развивающото  
положение на градътъ ни. И тѣхъ не стана съ  
нашето читалище «Прозвѣщеніе». То като оцѣ-  
няваше важноста на прѣдлѣжащити преобразова-  
нія, и разбираше че тѣ са дѣло, което ница най  
отблизо неговити дѣлжности, се отгорѣ си усил-  
ліята, които и сполучи да изведе на добръ край.

За този прѣдмѣтъ, то се инициативата да съ-  
стави единъ учителски съборъ, като призова съ  
билети сичкити учители, които дойдохъ токорѣнъ  
сички на опрѣдѣлениятъ денъ 31 май. Обра-  
ніето стана въ самото читалище, гдѣто слѣдъ  
пристойната рѣчь, която почитъ ни учителъ Г.  
Йорданъ Маноловъ каза, са наченаха разиску-  
ваніята върху прѣдлѣжущото дѣло. Туй са за-  
хж на протоколъ описаніето на състояніето на  
селскити училища, а именно: колко училища  
мѣжки и дѣвически има въ сѣко сѣло, името и  
мѣсторожденіето на учителя и учителката, имать

ли или не помощници; вѣстници прѣимать ли и кол-  
ко; читалища имать ли и нѣкои прѣимать ли са прѣ-  
подаватѣ. После са опрѣдѣлили програмата на  
любовниятъ учителски съборъ, които, слѣдъ  
разясненіето и, са арѣнеса отъ сички селски учил-  
тели. Разиску са падиръ вѣстото на селскити учил-  
ци; отъ тѣхъ са прѣне за почитити нѣтъ и  
нѣме, въ което трѣба да станатъ учителскити съ-  
бори въ града; за тѣхъ нѣтъ са учителити да съ-  
биратъ и описватъ пѣсни, приказки, обичаи и прѣ-  
и ги перахатъ до Иностранството на читали-  
щето. Най постъ нѣтъ са направихъ убѣдителни  
забѣлки да са управляватъ по условіята на за-  
нѣето си, да исполняватъ рѣдътъ на програмата  
си, и още гдѣто нѣма вѣстници незабавно да  
пополнитъ и прѣимать. Прибави са още за раз-  
ясненіе върѣданіето на преподаваніето на зе-  
мледѣіето и скотовъдството въ селскити учили-  
ща, въ този въпросъ остава да са арѣнеса на  
вториятъ съборъ, и слѣдъ одобреніето да си въве-  
дѣтъ рѣшеніити нѣтъ си надѣждъ, че тѣ бы прѣ-  
вѣстатъ сичкити и бы ги направихъ да обичаатъ  
по добро внимание къмъ училищата си. Сички  
присѣствующи учители останалъ благодарни и  
показахъ охота къмъ въдѣржаніето на тѣхъ ко-  
сѣтвеніити.

Друга новина. Г. Килинъ В. Кутловъ извадихъ отъ  
свищовската, която имать 140,000 гроша  
атикъ въ вѣрѣ на парастасъ дѣла, сума която  
не може да заплата нити съ кидата си нити  
съ нѣтътъ си. Съ една рѣчь то дѣло е надна.

**СВИЩОВЪ 17 Юні.** На 6 юні вечерта  
честъ около единъ и половина нѣбуна, единъ  
пожаръ, който погълна почти сичката земя, глав-  
но мѣсто на търговията въ Свищовъ. До сто  
и трийн и шестъ нѣбуна бѣше съ свѣтлѣи стоки,  
станалъ жертва на този бѣстнѣнственъ врагъ  
пожаръ. Огнѣтъ са зае най нагрѣдъ отъ кѣтъ  
хамбаритъ, разложени край Дунава, и нѣкой не  
са надѣше че ще са изгорѣ до толкови. Спо-  
редъ както ми се струване и споредъ както нѣтъ  
да са расискува, ако хората не бѣхъ тѣхъ заиса-  
са и унашени, и ако са земехъ некакъ по  
дѣтелни мерки за изискуваніето на този пожаръ,  
не щехъ да станѣтъ на прахъ и пепелъ толкови  
мазини и стоки.

Като са усилъ вече огнѣтъ, който бѣше въз-  
можно отъ най нагрѣдъ да са свѣтъ, то не прили-  
чаше на пожаръ, нѣ спорѣтъ както си въображавамъ,  
на възканическо извѣрженіе: нѣмашни распрѣснати  
на едно доста широко пространство са издигахъ  
много на високо, атмосферата надъ пожара бѣше  
почервенѣла. Сѣлѣне отъ околнѣщата расказватъ  
че пожаръ са видѣлъ отъ тѣхънѣи села. Той са  
видѣлъ даже отъ Русчукъ и Никополъ.

При такъвъ единъ живостенъ изгѣдъ, когато  
сърцето на човѣшкити членѣтъ са жѣса, когато  
хората съ живѣтъ гѣдѣхъ тѣхъ немилостиво да  
станатъ жертва нѣтънѣи нѣтъ на силитѣ огнѣтъ,  
нѣмаше и тѣхънѣи хора, нѣтъ по добръ и тѣхънѣи  
некрѣпнѣи нѣтъ, които още отъ повѣщеніето на  
пожара намѣсто да прѣтѣчатъ на помощъ, не гѣдѣ-  
дахъ нищо срѣнѣи на нѣтънѣи. Какъво отгратител-  
но и страшно! Да гѣдѣа чѣтъ нѣтънѣи отъ тѣхъ  
немилостиви и безхарактерни депутати, въ-  
рѣжени да прѣтѣсѣватъ насамъ пататѣтъ не за  
друго, нѣ оазъ да усугорѣватъ още повече на-  
чѣнѣи си. И дѣйствието е какво ще помогнатъ  
на янгѣна пожѣве и нѣтънѣи патѣкѣнѣи на врѣста  
нѣтъ нѣтъ условни въ рѣжъ! Тѣхънѣи вагабонѣи съ тѣ-  
за си поставиха на насѣна и тѣхънѣи зло, че хората  
не смѣха, съ страхъ да не пострадаатъ нѣтънѣи да  
са доблѣжаватъ тѣхънѣи за да отгратѣтъ нѣтънѣи нѣтънѣи  
сѣлѣнѣи нѣтънѣи, като: пари, тѣхънѣи дру-  
гѣи. И дѣйствието е какво отъ тѣхънѣи, що са до-  
блѣжавалъ да дѣлѣтъ близо до пожара да по-  
могнатъ въ нѣтънѣи, нѣтъ да отгратѣтъ нѣтънѣи нѣтънѣи  
да си парятъ за много врѣме мѣсѣти, кокалитѣ и  
сичкити глави. Нѣтънѣи кокто сполучихъ да из-  
вадатъ нѣтънѣи и да го турѣтъ на една страна, отъ  
то нѣтънѣи десѣтѣтъ чѣтъ нѣтънѣи отъ сѣтънѣи да  
изгратѣтъ.

Хората много са жалуватъ за дѣто не са на-  
мѣрѣи тѣхънѣи аскѣтъ, и казватъ че ако бы нѣтънѣи  
пожарѣтъ не бы са простѣлъ до толкови.

Нѣгово Имѣйско Имѣйство Акѣтъ заня, на-  
другиятъ денъ вечерта пристѣгна съ нѣтънѣи и дру-  
гѣи войни, които поелѣи и дѣтъ тѣхънѣи за да из-  
гасѣтъ нѣтънѣи отъ пожара. Благодареніе и  
на това, защото, ако не быше са догасѣтъ този  
струнѣи отъ пожара, спорѣтъ както са повлѣхъ  
вътрѣвъ, страшно бѣше да не са задалѣше и друго.

При такъвъ една случка мъчно ще е да са  
поддържи онѣи рѣдъ на училищата, когато Сви-  
щовѣити имѣхъ и щѣхъ да имѣтъ още по-вече  
за нагрѣдъ. Защото много отъ доходити на тѣхъ  
училища са свѣратъ като изгорѣхъ и нѣколко об-  
щѣнѣи мѣзини.

Нѣтъ нѣтънѣи за доплѣненіе на изгубеното о-  
сѣна на прѣкопѣти отъ завѣтътъ на покойниятъ  
Т. Милановичъ и на великодушіето и родолѣбіе-  
то на Свищовѣити и тѣхънѣи по вѣтъ.

Испитаніята на училищата са наченахъ отъ 14  
юніа и доста слушатели са по набирватъ. Тѣхънѣи  
испитанія ще са продълѣватъ до 2-й юліа. И  
слѣдъ аѣтънѣи, който ще стане идѣщата нѣтънѣи,  
слѣдъ испитаніята може да са обнародва нѣтънѣи  
за тѣхъ.

## ПОЛИТИЧЕСКИ НОВИНИ.

Въ законодателното Француско тѣло  
станало разискуваніе върху числото на вой-  
ската която Правителството събира сѣкоя  
година отъ 90,000 души. Маршалѣтъ Ле-  
бѣофъ казалъ че послѣднѣето ограничѣніе  
отъ 10,000 души бѣло едно призованіе на  
всеобщото убѣзорѣженіе, което не са по-  
дража, и слѣдователно той поддѣрѣжа тона  
число спорѣтъ законѣтъ отъ 1858. Г. Тѣер-  
съ поддѣрѣнѣи министерството като казалъ  
че за удѣрѣніето на мирѣтъ е необходи-  
мо щото Франция да бѣде силна. Г. Ол-  
ивѣръ като отговарѣлъ на Г. Юліа Фа-  
вра казалъ че удѣрѣніето на мирѣтъ ни-  
когажъ не е било по добръ усигорено и  
че сичкити кабинѣти съ разумѣли че тра-  
ктатѣтъ отъ 1856 както и Пражкіятъ трѣ-  
ба да са упазѣтъ.

— Лордъ Кларердонъ умрѣлъ на 27 юніа  
(п. к.) сутрѣнѣи; отъ една силна дѣярея  
слѣдъ едно кѣсо болѣдуваніе. Увѣрѣватъ  
че Лордъ Гранвилъ щѣлъ да наслѣди Лор-  
да Кларердона като министръ на вънѣш-  
ни англѣиски работи.

— Увѣрѣватъ че Рустемъ Бей, пѣлно-  
мощенъ посланикъ на Високата Пор-  
та при италианскитѣ царѣ, прѣвѣлъ заповѣдъ  
да отиде пакъ въ Римъ за да подземе из-  
ново договараніята, спрѣни за една мину-  
та, върху склѣчаніето на единъ конкор-  
датъ съ свѣтото сѣдалище.

— Камарата и сѣнатѣтъ въ Букурѣщъ  
сѣ отворили съ княжеско слово на 15 Ю-  
ніа за да подтѣврдѣтъ тѣхънѣи на депута-  
тити избрани въ послѣднитѣ избиранія.

— Нѣтънѣи смѣщенія станали въ Берце-  
дона у Испанія; четирѣина души са нардѣнили.

— Извѣстіята отъ Римъ, казватъ че  
непогрѣнимостѣта на Папата още не са е  
прогласила нѣтъ навѣрно щѣла скоро да са  
прогласи.

## СЪКАКВИ НѢЩА И НОВИНИ.

— Хѣдѣва са учѣва тѣхънѣи дни въ градѣтъ ни.  
— Извѣстватъ отъ Бруса че произведеніето  
на вапкулѣти е изрядно. Най добрити резултати  
са придѣбили отъ чисто японското сѣме.

— Назватъ че министѣрътъ на войната рѣ-  
шилъ да испрати на Шалонскитѣ станѣ, (Франція)  
за да присѣтѣстува на упражненіята, които ще  
станатъ тѣхънѣи година, една военна мисія съставѣ-  
на отъ единъ офицерѣи и трѣма капитани. Тѣхънѣи  
миссія щѣла да трѣгне скоро.

— Австрѣйскитѣ императоръ Францъ Іосѣфъ  
дадъ 20,000 франги за жертвѣти на пожарѣтъ  
отъ Бѣноглу.

— Извѣстіята отъ сичкити области на дѣрѣжава-  
та върху жетвѣти сѣхъ добри. Нѣтънѣи препорѣчвали са-  
мо на министерството на финанѣити да не укѣс-  
нѣва събираніето на десѣтътъ и продаваніето му,  
за да не бы си изложилъ не само населѣніето  
нѣтънѣи хѣзѣната на голѣмити загуби, които произлѣ-  
затъ, както това са случѣва понѣкогажъ, отъ разва-  
ланіето на врѣдето, което поврѣжда често нѣтънѣи  
та като стоятъ дѣло врѣме на нѣтънѣи.

— Празникѣти на сѣнѣтънѣи на царскити  
князове са свѣрѣшиха миналіятъ понедѣлникъ.